

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 195/09-52

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o sťažnosti M. J., S., zastúpeného advokátkou JUDr. E. Ľ., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 12 C 156/95 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 61/07 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 12 C 156/95 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 61/07 porušené bolo.

2. M. J. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť mu v sume 2 000 € a Krajský súd v Bratislave v sume 500 € do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. M. J. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 346,38 € (slovom tristoštyridsaťšesť eur a tridsaťosem centov), ktorú je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. E. Ľ., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 195/09-19 z 19. mája 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. J., S. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 12 C 156/95 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 61/07.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní o zaplatenie nájomného s príslušenstvom vedenom okresným súdom pod sp. zn. V-2 12 C 156/95 má sťažovateľ procesné postavenie žalovaného. Okresný súd uznesením z 23. mája 2003 schválil účastníkmi konania uzavretý zmier a rozhodol o trovách konania, pričom proti výroku o trovách konania podal sťažovateľ odvolanie, ktoré bolo 30. septembra 2003 krajským súdom odmietnuté ako

oneskorene podané. Na základe dovolania sťažovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom sp. zn. 1 Cdo 244/05 z 24. augusta 2006 rozhodnutie krajského súdu z 30. septembra 2003 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom krajský súd ďalej po vrátení veci konal pod sp. zn. 4 Co 61/07. Podľa tvrdení sťažovateľa okresný súd koná v jeho veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, v dôsledku čoho predmetné konanie trvá už viac ako 14 rokov, pričom aj krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 61/07 napriek sťažnosti sťažovateľa na prietahy v konaní podanej predsedníčke krajského súdu, ktorá uznala sťažnosť za dôvodnú, do podania sťažnosti ústavnému súdu opätovne (po vrátení veci) vo veci stále nerozhodol, čím sa neustále prehľbuje stav právnej neistoty sťažovateľa a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol najmä, že už z uvedeného „(...) vyplýva nesporná skutočnosť, že namietané súdy veľmi zlou a nevhodnou organizáciou práce privodili situáciu, keď(...) krajský súd doteraz o našom odvolaní z r. 2003 nerozhodol, a to ani v avizovanej lehote v odpovedi na našu sťažnosť(...) čo však nemôže ísť na ťarchu sťažovateľa, ktorý od súdov právom, garantovaným čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, očakáva ochranu svojich práv v primeranej dobe, ktoré urobil predmetom odvolania i dovolania.“

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

- „1. Základné právo M. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd, postupom - Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 12 C 156/95, - Krajského súdu v Bratislave v konaní pod sp. zn. 4 Co 61/07(...) porušené bolo.*
- 2. Okresnému súdu Bratislava III(...) prikazuje konať bez zbytočných prietahov.“*

Čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania, sťažovateľ vo vyjadrení k stanovisku okresného súdu a krajského súdu uviedol, že: *„Navrhujeme priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 12.000 EUR tak, že po 6.000 EUR mu zaplatí okresný aj krajský súd samostatne(...)*

Titulom náhrady trov konania žiadame priznať odmenu za 3 úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie veci, napísanie sťažnosti a toto vyjadrenie - v celkovej výške 502,93 EUR (vrátane režijného paušálu a 19 % DPH), ktorú sumu sťažovateľovi vyplatí KS v Bratislave (ako hlavný porušovateľ a ten, ktorý neurobil patričnú nápravu) na účet JUDr. E. L.(...) do 1 mesiaca od doručenia nálezu(...)“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili všetci účastníci konania: za krajský súd jeho predsedníčka listom sp. zn. Spr. 3233/2009 z 9. septembra 2009, za okresný súd jeho podpredsedníčka a zákonná sudkyňa v napadnutom konaní listom sp. zn. Spr. 3578/09 zo 14. septembra 2009 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedeným vyjadreniam listom z 9. októbra 2009.

2.1 Predsedníčka krajského súdu vo svojom vyjadrení okrem iného uviedla:

«Vašu výzvu(...) som predložila(...) na vyjadrenie referujúcej členke senátu „4 Co“(...), ktorá sa k veci vyjadrila(...)

Vo vyjadrení uviedla, že v súvislosti s vecou, pôvodne vedenou na krajskom súde pod sp. zn. 4 Co 61/2007, nahliadnutím do zberného spisu tunajšieho súdu zistila, že táto vec bola predložená na rozhodnutie odvolaciemu - krajskému súdu dňa 02. 02. 2007 a vybavená bola dňa 07. 01. 2008, t. j. už v čase podania ústavnej sťažnosti na ÚS SR sťažovateľom pánom M. J. vid' sťažnosť podaná dňa 13. 02. 2008).

Súdny spis bol vrátený okresnému súdu dňa 01. 02. 2008.

Keďže podľa osobitných zásad Rozvrhu práce, platného pre všetky úseky krajského súdu na kalendárny rok 2007, 2008 a 2009, nešlo o prípad, vyžadujúci si osobitnú rýchlosť konania, vec bola vybavená v zákonnej lehote, pričom podotýkam, že poslednému rozhodnutiu krajského súdu, predchádzali aj ďalšie rozhodnutia odvolacieho súdu, a to veci sp. zn. 10 Co 196/2003 a sp. zn. 6 Co 137/2004.

Vo vzťahu k sťažnosti sťažovateľa, okrem skutočnosti, že sťažnosť na ÚS SR podal sťažovateľ až po tom (následne dátumovo), čo bola vec sp. zn. 4 Co 61/2007 už týmto súdom rozhodnutá, poukazujem i na to, že meritom tejto veci bolo rozhodnutie o trovách konania, pričom krajský súd z hľadiska práva, rozhodnutím vyhovel návrhu sťažovateľa.

Súčasne uvádzam, že Krajský súd v Bratislave(...) netrvá na ústnom prerokovaní veci pred ÚS SR.»

2.2 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem iného uviedla:

„Vzhľadom na obsah spisu sp. zn. V-2 12 C 156/95 ako i vyjadrenie zákonnej sudkyne konštatujem, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. (...)

Vzhľadom na uvedené konštatujem prietahy v konaní na strane Okresného súdu Bratislava III za obdobie od 17. 10. 2000 do 06. 03. 2002. V predchádzajúcom období v čase od 18. 03. 1996 do právoplatného skončenia konania č. k. 7 C 22/96 bolo konanie č. k. V-2 12C 156/95 prerušené.

Požadované finančné zadostučinenie vo vzťahu k Okresnému súdu Bratislava III považujem za neprimerané vzhľadom na predmet sporu - bezdôvodné obohatenie zo strany sťažovateľa, spôsob skončenia sporu - schválenia súdneho zmieru ako i správanie sa a konanie sťažovateľa - odporcu (neúčast' na pojednávaní, odročenie za účelom mimosúdneho vyriešenia sporu, návrh sťažovateľa na prerušenie konania)

Na ústnom prejednaní veci netrvám.“

2.3 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedeným vyjadreniam okresného súdu a krajského súdu uviedla:

«Podpredsedníčka okresného súdu vo vyjadrení konštatuje, že v označenej veci došlo k porušeniu sťažovateľovho práva na prejednanie veci v primeranej dobe a bez zbytočných prietahov, čím sa stotožňuje s našou sťažnosťou; je skutočne zarážajúce, že celková doba cca 14 rokov na prejednanie tak bežnej a rutinnej veci, akou bol spor o vydanie bezdôvodného obohatenia, nemá nič spoločné s právnym štátom a presahuje minimálne o 8 rokov bežný štandard. (...)

Vo vzťahu k vyjadreniu predsedníčky krajského súdu treba uviesť:

- v označenej veci sp. zn. 10 Co 196/03 ako odvolací súd odmietol odvolanie sťažovateľa ako oneskorene podané - hoci bolo podané včas- preto najvyšší súd rozsudkom z 24. 8. 2006, sp. zn. 1 Cdo 244/2005, uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a tento samostatne rozhodol uznesením zo 7. 1. 2008, sp. zn. 4 Co 61/07, ktoré nám doručil 16. 2. 2008 (podľa nás išlo o zmätočné rozhodnutie, ktoré nadväzovalo na uznesenie o schválení súdneho zmieru okresným súdom - označujeme ho ako rozhodnutie č. 1),

- v označenej veci sp. zn. 6 Co 137/04 odvolací súd uznesenie okresného súdu z 23. 5. 2003 - ide o tzv. druhé opravné uznesenie - zrušil ako nezákonné, s čím sa opäť neuspokojil najvyšší súd v rovnakom zložení senátu 1 Cdo, ale v inom označení veci sp. zn. 3 Cdo 248/2005 rozsudkom z 24. 8. 2006 - teda v rovnaký deň, ako bolo vydané predchádzajúce rozhodnutie (rozsudok) - uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; tento rozsudok bol sťažovateľovi doručený až 27. 6. 2008, teda po takmer 2 rokoch a krajský súd opätovne rozhodol až 22. 6. 2009 uznesením sp. zn. 6 Co 200/08, ktoré sťažovateľovi bolo doručené 1. 7. 2009, teda po 6 rokoch od podania odvolania navrhovateľmi. Sťažovateľ považuje aj toto uznesenie za nezákonné, preto voči nemu podal 20. 7. 2009 dovolanie, o ktorom zatiaľ rozhodnuté nebolo.

Z uvedeného vyplýva, že predmetná vec sa pred krajským súdom v tak banálnej veci, akou je posudzovanie vydania opravného uznesenia o schválení súdneho zmieru, nachádzala od X/2003 do 1. 7. 2009, čo určite nemá nič spoločné s primeranou dobou konania v zmysle namietaných článkov ústavy a dohovoru, a to ešte nie je konečný dátum vzhľadom na to, že v behu je dovolacie konanie.

Vzhľadom na to, že sme ústavnú sťažnosť podávali 11. 2. 2008, teda pred doručením oboch uznesení krajského súdu - aj pod sp. zn. 4 Co 61/07 aj 6 Co 200/08 - ani vo sne sme nepredpokladali, že vec bude mať dve spisové značky, navrhujeme pri označení konania vedeného pod sp. zn. 4 Co 61/07, doplniť aj „(...) pod sp. zn. 6 Co 200/08“.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. V-2 12 C 156/95 a priebeh konania vedeného na odvolacom krajskom súde pod sp. zn. 4 Co 61/07:

- 12. október 1995 – žalobcovia sa žalobou podanou okresnému súdu domáhali od sťažovateľa zaplataenia bezdôvodného obohatenia, ktoré mal získať tým, že im neplatil nájomné za ich pozemok, na ktorom je postavený dom sťažovateľa,
- 16. november 1995 – okresný súd vyzval žalobcov na zaplataenie súdneho poplatku a sťažovateľa, aby sa vyjadril k žalobe,
- 22. november 1995 – sťažovateľ sa vyjadril k žalobe,
- 18. december 1995 – okresný súd nariadil pojednávanie na 10. január 1996,
- 10. január 1996 – okresný súd potom, ako právny zástupca žalobcov zobral sčasti žalobu späť, čo sa týka zaplataenia časti žalovanej sumy, konanie o tejto časti žaloby zastavil (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. februára 1996) a vo zvyšnej časti (o zaplataenie 39 650 Sk) vydal platobný rozkaz,
- 24. január 1996 – sťažovateľ podal odpor proti platobnému rozkazu,
- 6. február 1996 – okresný súd vyzval žalobcov na vyjadrenie k odporu sťažovateľa, sťažovateľ vyzval, aby zaplatil súdny poplatok za odpor a súčasne nariadil pojednávanie na 18. marec 1996,
- 1. marec 1996 – žalobcovia sa vyjadrili k odporu sťažovateľa,
- 4. marec 1996 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok za odpor,
- 18. marec 1996 – okresný súd na pojednávaní uznesením prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 22/96 (v rámci ktorého sa riešilo vlastníctvo k spornej parcele),
- 10. september 1996 – okresný súd zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 7 C 22/96 ešte nie je právoplatne skončené,
- 27. november 1996 – okresný súd zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 7 C 22/96 ešte nie je právoplatne skončené,
- 10. jún 1997 – okresný súd zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 7 C 22/96 ešte nie je právoplatne skončené, aj keď vo veci už bolo rozhodnuté,
- 28. august 1997 – okresný súd zistil, že vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 22/96 prebieha odvolacie konanie,
- 10. november 1997 – okresný súd zistil, že odvolacie konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 22/96 už skončilo,
- 24. november 1997 – okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcov, aby oznámil, či z titulu vhodnosti súhlasí s postúpením spisu Okresnému súdu Malacky,

- 1. december 1997 – právny zástupca žalobcov, ako aj sťažovateľ vyjadrili nesúhlas s postúpením spisu,
- 4. december 1997 – okresný súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 22/96 sa doručuje účastníkom a potom môže byť spis pripojený,
- 22. december 1997 – právny zástupca žalobcov žiadal, aby okresný súd postupoval v prerušenom konaní,
- 4. február 1998 – okresný súd pripojil spis sp. zn. 7 C 22/96,
- 13. marec 1998 – okresný súd nariadil pojednávanie na 29. máj 1998,
- 29. máj 1998 – pojednávanie bolo po vypočutí právnych zástupcov účastníkov odročené na 11. august 1998,
- 11. august 1998 – po vypočutí účastníkov a potom, ako žalobcovia v zastúpení novozvolenou právnou zástupkyňou rozšírili žalobný petit a právna zástupkyňa sťažovateľa oznámila, že sťažovateľ súhlasí s platením nájomného, ale nesúhlasí s jeho žalovanou výškou, bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu vyzvania Mestského úradu v M. o informáciu, aká je obvyklá cena nájmu v meste,
- 23. september 1998 – okresný súd vyzval Mestský úrad v M. v intenciách záverov z pojednávania,
- 8. október 1998 – Mesto M. reagovalo na výzvu okresného súdu a zaslalo „*Všeobecne záväzné nariadenie mesta M. o prenájme pozemkov vo vlastníctve mesta*“,
- 21. apríl 1999 – okresný súd vyzval pôvodného právneho zástupcu žalobcov, aby oznámil adresy aspoň piatich realitných kancelárií v M.,
- 26. apríl 1999 – okresnému súdu bola vrátená nedoručená zásielka pre pôvodného právneho zástupcu žalobcov s poznámkou, že zomrel,
- 17. jún 1999 – okresný súd nariadil pojednávanie na 27. august 1999,
- 30. jún 1999 – právna zástupkyňa žalobcov sa vyjadrila k sporu,
- 27. august 1999 – okresný súd na pojednávaní vyhlásil rozsudok,
- 4. október 1999 – sťažovateľ sa odvolal proti rozsudku,
- 22. október 1999 – okresný súd vyzval žalobcov na vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa a sťažovateľa vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie,
- 16. november 1999 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok,
- 30. november 1999 – spis bol predložený krajskému súdu,

- 31. máj 2000 – krajský súd uznesením sp. zn. 16 Co 471/99 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
- 17. október 2000 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 11. apríl 2002 – okresný súd vyzval žalobcov, aby oznámili, či na žalobe trvajú alebo ju berú späť, a sťažovateľa vyzval, aby predložil potvrdenie o jeho zdravotnom stave,
- 18. apríl 2002 – okresnému súdu bolo doručené potvrdenie o zdravotnom stave sťažovateľa, ktorý bol dlhodobo liečený na duševné ochorenie s tým, že *„nie je predpoklad plnej úzdravy“*,
- 22. apríl 2002 – žalobcovia oznámili, že v celom rozsahu trvajú na žalobe,
- 7. august 2002 – žalobcovia urgovali plynulosť konania,
- 13. august 2002 – okresný súd uznesením ustanovil sťažovateľovi v konaní pred súdom kolízneho opatrovníka,
- 5. február 2003 – okresný súd nariadil pojednávanie na 21. marec 2003,
- 21. marec 2003 – na žiadosť účastníkov bolo pojednávanie odročené na 16. máj 2003 z dôvodu mimosúdneho urovnania sporu,
- 16. máj 2003 – na žiadosť účastníkov bolo pojednávanie odročené na 23. máj 2003 *„za účelom sformulovania zmiery“*,
- 23. máj 2003 – okresný súd na pojednávaní za prítomnosti všetkých účastníkov a s ich súhlasom uznesením č. k. V-2 12 C 156/95-173 schválil ich zmier,
- 29. júl 2003 – sťažovateľ sa odvolal proti *„výroku o trovách konania“* v uznesení okresného súdu z 23. mája 2003,
- 25. august 2003 – spis bol predložený krajskému súdu, ktorý o odvolaní sťažovateľa konal pod sp. zn. 10 Co 196/03,
- 28. august 2003 – okresnému súdu bolo doručené ďalšie podanie sťažovateľa, ktorým sa domáhal vydania opravného uznesenia k uzneseniu okresného súdu z 23. mája 2003 z dôvodu opravy chybného výpočtu zročného nájomného,
- 8. september 2003 – okresný súd postúpil podanie sťažovateľa z 28. augusta 2003 do spisu, ktorý sa v tom čase nachádzal na krajskom súde,
- 30. september 2003 – krajský súd uznesením sp. zn. 10 Co 196/03 odvolanie sťažovateľa ako oneskorené odmietol,
- 10. december 2003 – spis bol vrátený okresnému súdu,

- 15. december 2003 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania (právnej zástupkyňi sťažovateľa bolo doručené 22. decembra 2003),
- 12. január 2004 – sťažovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu z 30. septembra 2003 dovolanie,
- 10. február 2004 – okresný súd na podnet sťažovateľa podaný 28. augusta 2003 vydal opravné uznesenie č. k. V-2 12 C 156/95-197 k uzneseniu o schválení zmieru (právnej zástupkyňi sťažovateľa bolo doručené 3. marca 2004),
- 18. marec 2004 – žalobcovia sa odvolali proti opravnému uzneseniu,
- 14. máj 2004 – spis bol predložený krajskému súdu, ktorý o odvolaní žalobcov konal pod sp. zn. 6 Co 137/04,
- 7. jún 2004 – krajský súd uznesením č. k. 6 Co 137/04-205 zrušil opravné uznesenie okresného súdu a rozhodol o trovách konania,
- 15. jún 2004 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 17. jún 2004 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania (právnej zástupkyňi sťažovateľa bolo doručené 6. júla 2004),
- 18. júl 2004 – sťažovateľ podal dovolanie proti uzneseniu krajského súdu zo 7. júna 2004,
- 16. december 2004 – okresný súd vyzval sťažovateľa, aby predložil osobitné splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom pred dovolacím súdom v prípadoch oboch jeho dovolaní,
- 7. január 2005 – sťažovateľ predložil požadované plné moci pre dovolacie konania,
- 31. január 2005 – okresný súd zaslal obidve dovolania sťažovateľa na vyjadrenie žalobcom,
- 14. apríl 2005 – spis bol predložený najvyššiemu súdu, ktorý vo veci konal pod sp. zn. 1 Cdo 76/2005,
- 10. máj 2005 – najvyšší súd listom vrátil spis okresnému súdu ako predčasne predložený, pretože pre účely rozhodnutia o prvom dovolaní sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu z 30. septembra 2003 mal okresný súd podľa pokynu najvyššieho súdu vyzvať právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby predložila dôkazy, že ňou podané odvolanie nebolo oneskorené, pretože v čase doručovania prvostupňového rozhodnutia sa mala nachádzať mimo územia Slovenskej republiky, najvyšší súd súčasne uviedol, že ak právna zástupkyňa sťažovateľa na výzvu okresného súdu tieto skutočnosti nepreukáže, „*bude dovolací súd*

vychádzať u údajov uvedených na poštovej doručenke, ktorá preukazuje správnosť procesného postupu upraveného v § 47 O. s. p. pokiaľ nie je preukázaný opak. “,

- 23. máj 2005 – okresný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa na predloženie dôkazov k prvému dovolaniu v zmysle inštrukcie najvyššieho súdu,
- 23. august 2005 – právna zástupkyňa sťažovateľa reagovala na výzvu okresného súdu,
- 7. november 2005 – spis bol opätovne predložený najvyššiemu súdu, ktorý o dovolaniach sťažovateľa konal pod sp. zn. 1 Cdo 244/05 a sp. zn. 3 Cdo 248/05,
- 24. august 2006 – najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 1 Cdo 244/05 rozhodol o prvom dovolaní sťažovateľa tak, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 10 Co 196/03 z 30. septembra 2003 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie,
- 18. september 2006 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 21. september 2006 – okresný súd doručoval rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 244/05 z 24. augusta 2006 účastníkom konania (právnej zástupkyňi sťažovateľa bolo doručené 7. novembra 2006),
- 30. november 2006 – okresnému súdu boli vrátené nedoručené zásielky pre dvoch žalobcov s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 244/05 z 24. augusta 2006, ktorí si ich neprevzali v odbernej lehote,
- 21. december 2006 – okresný súd opätovne doručoval rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 244/05 z 24. augusta 2006 dvom žalobcom, ktorým sa ho nepodarilo doručiť,
- 31. január 2007 – okresný súd zaslal spis krajskému súdu na ďalšie konanie v zmysle rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 244/05 z 24. augusta 2006,
- 2. február 2007 – spis bol doručený krajskému súdu, ktorý vo veci konal pod sp. zn. 4 Co 61/07,
- 15. október 2007 – sťažovateľ urgoval konanie krajského súdu sťažnosťou na prietahy adresovanou predsedníčke krajského súdu (predsedníčka uznala sťažnosť za dôvodnú),
- 7. január 2008 – krajský súd uznesením č. k. 4 Co 61/07-240 odvolaním napadnutý výrok o trovách konania v uznesení okresného súdu o schválení zmieru zmenil tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania,
- 5. február 2008 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 7. február 2008 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania (právnej zástupkyňi sťažovateľa bolo doručené 18. februára 2008 – sťažnosť na postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 61/07 bola doručená ústavnému súdu

13. februára 2008 – teda v čase jej podania ešte sťažovateľ nemal vedomosť o rozhodnutí krajského súdu),
- 18. apríl 2008 – žalobcovia podali dovolanie proti uzneseniu krajského súdu zo 7. januára 2008,
 - 29. máj 2008 – okresný súd predložil spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o druhom dovolaní sťažovateľa, ktorému najvyšší súd prideliť novú sp. zn. 5 Cdo 111/2008,
 - 18. jún 2008 – najvyšší súd listom vrátil spis okresnému súdu „*ako nesprávne predložený*“, pretože zákonný sudca najvyššieho súdu zistil, že najvyšší súd už v minulosti rozhodoval aj o druhom dovolaní sťažovateľa, ktoré smerovalo proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 6 Co 137/04 zo 7. júna 2004, a urobil tak rozsudkom sp. zn. 3 Cdo 248/05 z 24. augusta 2006, ktorý bol okresnému súdu vyexpedovaný 13. septembra 2006 spolu s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 244/05, avšak na okresnom súde si nevšimli, že ide o dve rozhodnutia dovolacieho súdu, a preto bolo účastníkom konania doručované len rozhodnutie sp. zn. 1 Cdo 244/05, zatiaľ čo rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 248/05 nebolo v spise žurnalizované a nachádzalo sa na konci spisu medzi „rovnopismi“, a teda ani nebolo doručované účastníkom konania. Najvyšší súd predmetným rozsudkom sp. zn. 3 Cdo 248/05 z 24. augusta 2006 zrušil dovolaním sťažovateľa napadnuté uznesenie krajského súdu sp. zn. 6 Co 137/04 zo 7. júna 2004 a vec mu vrátil na ďalšie konanie,
 - 19. jún 2008 – okresný súd doručoval rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 248/05 z 24. augusta 2006 účastníkom konania (právnej zástupkyňi sťažovateľa bol doručený 27. júna 2008),
 - 12. august 2008 – spis bol predložený krajskému súdu na ďalšie konanie s poukazom na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 248/05 z 24. augusta 2006,
 - 22. jún 2009 - krajský súd rozhodnutím sp. zn. 6 Co 200/08 zmenil opravné uznesenie okresného súdu,
 - 20. júl 2009 – sťažovateľ podal dovolanie proti rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 6 Co 200/08 z 22. júna 2009,
 - 18. september 2009 – okresný súd zaslal spis najvyššiemu súdu,
 - 21. október 2009 – spis bol doručený najvyššiemu súdu, ktorý vo veci koná pod sp. zn. 5 Cdo 293/09 a do rozhodnutia ústavného súdu vo veci ešte nerozhodol.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa

právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 12 C 156/95, ako aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 61/07 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 12 C 156/95

1.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na predmet sporu, ktorým bolo rozhodnutie o vydaní bezdôvodného obohatenia, ako aj vzhľadom na prehľad procesných úkonov okresného súdu v predmetnej veci a postoj účastníkov konania, ktorí napokon sami uzatvorili v súvislosti s predmetom sporu súdny zmier (aj keď sa tak stalo až v období po zistení podstatných prietahov v postupe okresného

súdu, pozri bod 3), nemožno konštatovať právnu ani faktickú zložitost' skúmaného konania, ktorú napokon vo svojom vyjadrení nekonštatoval ani okresný súd.

1.2 Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v skúmanom konaní k zbytočným priet'ahom.

Sťažovateľ síce opakovane na ochranu svojich práv využíval riadne aj mimoriadne opravné prostriedky, avšak vzhľadom na to, že týmto spôsobom sťažovateľ ako účastník konania iba využíval procesné oprávnenia priznané mu zákonom, nemožno túto skutočnosť pripočítat' na jeho ťarchu pri hodnotení zbytočných priet'ahov, aj keď na druhej strane ústavný súd podotýka, že v dôsledku využitia týchto procesných inštitútov je sťažovateľ povinný strpieť predĺženie konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti zistil nečinnosť v období od 8. októbra 1998, keď bola okresnému súdu doručená odpoveď na jeho poslednú výzvu, do 17. júna 1999, keď okresný súd nariadil vo veci pojednávanie, t. j. viac ako osem mesiacov, pričom v tomto období okresný súd doručoval písomnosti pôvodnému právnenému zástupcovi žalobcov, hoci zo spisu vyplýva, že v tom čase už mali iného právneho zástupcu. Nečinnosť v postupe okresného súdu v trvaní viac ako jeden rok a päť mesiacov ústavný súd zistil v čase od 17. októbra 2000, keď bol spis z krajského súdu vrátený okresnému súdu, do 11. apríla 2002, keď po vrátení spisu okresný súd vykonal prvý procesný úkon. Okresný súd bol podľa zistenia ústavného súdu nečinný aj v čase od 13. augusta 2002, keď ustanovil sťažovateľovi v konaní kolízneho opatrovníka, do 5. februára 2003, keď nariadil pojednávanie, t. j. zistená nečinnosť v trvaní viac ako 5 mesiacov. Okresný súd bol napokon nečinný takmer päť mesiacov aj v čase od 18. júla 2004, keď sťažovateľ podal dovolanie proti rozhodnutiu krajského súdu, do 16. decembra 2004, keď okresný súd vyzval sťažovateľa, aby predložil osobitné splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom pred dovolacím súdom.

Vzhľadom na uvedené tak ústavný súd zistil v postupe okresného súdu nečinnosť v trvaní viac ako 2 roky a 11 mesiacov.

Súčasne ústavný súd poznamenáva, že dĺžku doby, počas ktorej sa opakovane spis z dôvodu odvolacieho konania nachádzal na krajskom súde alebo z dôvodu dovolacieho konania na najvyššom súde, okresný súd nemohol ovplyvniť, preto ju nemožno z objektívnych dôvodov pripočítať na jeho ťarchu.

Podstatnou, a nie zanedbateľnou skutočnosťou, ktorú napokon pri hodnotení postupu okresného súdu zohľadnil aj ústavný súd, bol postup, akým okresný súd postupoval pri doručovaní rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 248/05 z 24. augusta 2006, ktorým bolo rozhodnuté o tzv. druhom dovolaní sťažovateľa proti rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 6 Co 137/04 zo 7. júna 2004. Podľa zistenia ústavného súdu bolo predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu vyexpedované okresnému súde ešte 13. septembra 2006, a to spolu s ďalším rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 244/05 tiež z 24. augusta 2006. Okresný súd však doručoval účastníkom konania iba rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 244/05 z 24. augusta 2006, pričom pozabudol na druhé rozhodnutie najvyššieho súdu z tohto istého dňa, a dokonca toto ani v spise nežuralizoval a bolo vedené iba v prílohe spisu s označením „rovnopisy“. V dôsledku tohto stavu okresný súd 29. mája 2008 mylne predložil spis najvyššiemu súde na rozhodnutie o tzv. druhom dovolaní sťažovateľa, hoci o ňom bolo už rozhodnuté, a toto pochybenie zistil 18. júna 2008 až najvyšší súd. V dôsledku uvedeného tak možno konštatovať, že okresný súd svojou nesústredenou činnosťou spôsobil prietahy v skúmanom konaní aj v čase od 18. septembra 2006, keď mu bolo doručené sporné rozhodnutie najvyššieho súdu, na ktoré pozabudol, do 12. augusta 2008, keď bol spis v zmysle tohto sporného rozhodnutia najvyššieho súdu predložený krajskému súde, t. j. viac ako jeden rok a 10 mesiacov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd zistil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. V-2 12 C 156/95 došlo k zbytočným prietahom, čím došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

2. Postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 61/07

V súvislosti s návrhom sťažovateľa v jeho vyjadrení k stanoviskám okresného súdu a krajského súdu, podľa ktorého žiada, aby ústavný súd pri vyhodnocovaní konania krajského súdu vedeného pod sp. zn. 4 Co 61/07 zohľadnil aj konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 6 Co 200/08, ústavný súd konštatuje, že v konaní o prijatej sťažnosti je rámec jeho prieskumnej právomoci obmedzený iba rozsahom, v akom bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. Navyše, v čase podania sťažnosti sťažovateľom (13. februára 2008) na krajskom súde ešte ani neprebiehala konanie vedené pod sp. zn. 6 Co 200/08, ktoré začalo až 12. augusta 2008.

2.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že krajský súd vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Co 61/07 nekonal ako prvostupňový súd, ktorého úlohou je predovšetkým ustáliť skutkový stav a jeho právnu kvalifikáciu, ale konal ako súd odvolací, ktorého procesná aktivita pri preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového súdu je do značnej miery limitovaná odvolacím dôvodom. Prehľad procesného postupu krajského súdu v skúmanej veci (nekonalo sa ani jedno pojednávanie ani nebolo dopĺňané dokazovanie) nenasvedčuje tomu, že by išlo o vec právne či fakticky zložitú.

2.2 Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v skúmanom konaní krajského súdu k zbytočným prieťahom.

2.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom krajského súdu a v tejto súvislosti zistil, že krajský súd od napadnutia veci 2. februára 2007 rozhodol až po viac ako 10 mesiacoch, a to uznesením zo 7. januára 2008, pričom v tomto období nevykonával žiadne dokazovanie nad rámec dokazovania vykonaného okresným súdom, a sťažnosť sťažovateľa na prieťahy v konaní uznala aj predsedníčka krajského súdu za dôvodnú. Vzhľadom na predmet konania a procesné štádium pred krajským súdom nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať dobu viac ako 10 mesiacov za primeranú na rozhodnutie o odvolaní účastníka konania.

Obranná argumentácia krajského súdu spočívajúca v jeho tvrdení, že sťažnosť podaná ústavnému súdu nie je dôvodná, pretože krajský súd vo veci rozhodol pred jej

podaním, neobstojí, pretože predmetné rozhodnutie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené až 18. februára 2008, keď sa o ňom mohol dozvedieť, t. j. v čase podania sťažnosti ústavnému súdu 13. februára 2008 bola sťažnosť sťažovateľa dôvodná.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd ustálil, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 61/07 došlo k zbytočným priet'ahom, čím došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

IV.

4. Vzhľadom na to, že v súčasnej dobe sa spis okresného súdu sp. zn. V-2 12 C 156/95 nachádza na najvyššom súde, ústavný súd dospel k záveru, že právna neistota sťažovateľa bola postupom okresného súdu a krajského súdu nateraz odstránená, preto nepovažoval za potrebné prikázať okresnému súdu a krajskému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov [§ 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde].

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume po 6 000 € od okresného súdu a krajského súdu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na zistenú nečinnosť okresného súdu a krajského súdu považuje za primerané

v sume 2 000 € od okresného súdu a v sume 500 € od krajského súdu, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd a krajský súd), je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich náhradu v sume 502,93 € vrátane 19 % DPH za tri úkony právnej služby.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia s'ťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2008 je 3 176 Sk a hodnota režijného paušálu je 191 Sk. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2009 je 115,90 € a hodnota režijného paušálu je 6,95 €.

S poukazom na výsledok konania ústavný súd priznal s'ťažovateľovi úhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2008 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnému súdu) v sume 6 734 Sk (t. j. 223,53 €) vrátane režijného paušálu a za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2009 (vyjadrenie z 9. októbra 2009) v sume 122,85 € vrátane režijného paušálu. Ústavný súd tak priznal s'ťažovateľovi úhradu trov konania v celkovej sume 346,38 € bez 19 % DPH, pretože právna zástupkyňa s'ťažovateľa nepredložila osvedčenie platiteľa DPH.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2009